

την ὑπεροχὴν τοῦ πολιτεύματος, καὶ σοφίας τῶν Ἀθηναίων τὴν ὁμολογεῖ ὁ Ἡρόδοτος (βιβ. α. § 60) λέγων « ἐπέειγε ἀπεκρίθη » ἐκ παλαιτέρου τοῦ Βαρβαρικοῦ ἔθνεος τὸ Ἕλληνικόν, ἐόν καὶ » δεξιώτερον, καὶ εὐηθίης ἡλιθίου ἀπηλλαγμένον μάλλον, εἰ » καὶ τότε οὗτοι ἐν Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοισι λεγο- » μένοισιν εἶναι Ἑλλήνων σοφίην. » κτ'. Καὶ κατωτέρω περὶ τοῦ Ἰωνικοῦ ἔθνεος διηγούμενος (αὐτ. § 143) λέγει, « ὅτι » γὰρ μὴ Ἀθηναί, ἦν οὐδὲν ἄλλο πόλισμα λόγιμον. »

ἈΠΟΙΚΙΑ Εἰς ΒΟΙΩΤΙΑΝ.

§ 75. Ολίγον δὲ καιρὸν ὕστερον ἀπὸ τὴν εἰς Ἄργος ἐπιδημίαν τοῦ Δαναοῦ συνέβη καὶ ἄλλη ἀποικία ἀπὸ Φοινίκης εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ τοῦ Κάδμου, τοῦ μετακομίσαντος τὰ γράμματα, ἡ ὅποια ἀναμφιβόλως ἔπρεπε νὰ προξενήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου ἐκεῖνου μίαν ἠθικὴν, καὶ πολιτικὴν μεταρρύθμισιν. « Κάδμος ὁ Ἀγήνορος, ἴσორεῖ ὁ Ἡρόδοτος (βιβ. δ. § 147) » Εὐρώπην διζήμενος προσέσχε εἰς τὴν νῦν Θήρην καλεομένην... » Καταλείπει δὲ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἄλλους τε τῶν Φοινίκων, » καὶ δὴ τῶν ἐωυτοῦ συγγενέων Μεμβλιάριον. » Τοῦτο συμ- φώνως ὁμολογοῦν Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (βιβ. ε. § 71.) λέγει « Κάδμος ὁ Ἀγήνορος ἀπεσαλμένος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ » ζήτησιν τῆς Εὐρώπης κατέπλευσεν εἰς τὴν Ῥοδίαν. » Συνά- γεται λοιπὸν ὁμολογουμένως ὅτι ὁ Κάδμος ἀπεσαλὴ ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Φοινίκης διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς εἰσέτι τότε ἀγνω- ρίτους τόπους τῆς Μεσημβρινῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὸν ἀρμοδιώτερον μίαν ἀποικίαν Φοινίκων. Διὸ καὶ συντροφευ- μένος μὲ πλῆθος μετοίκων ἔκαμεν αὐτὴν τὴν περιήγησιν, καθὼς καὶ οἱ δύο εἰρημένοι Συγγραφεῖς μαρτυροῦν, καὶ σὺν αὐτοῖς

